

O AUTORACH / ABOUT THE AUTHORS

MIŁOSZ BABECKI

Doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa ze specjalnością komunikacja społeczna. Adiunkt w Instytucie Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Medioznawca, social media manager i lektor języka polskiego jako obcego. Twórca podcastu Met@phor_Games. Członek Serious Games Society oraz Polskiego Towarzystwa Badań nad Filmem i Mediami. Zajmuje się głównie potencjałem komunikacyjnym, znaczeniem i funkcjami poważnych gier przeglądarkowych (serious games) w procesach przekazywania wiedzy i umiejętności użytkownikom. Autor książek: *Strategie medialne w tekstach najnowszej dramaturgii polskiej* (2010), *Informacyjny i operacyjny potencjał poważnych gier internetowych w systemie komunikowania społecznego* (2016), *Metaforyka polskich politycznych gier przeglądarkowych. Konteksty – porównania – analizy* (2020). Współredaktor monografii poświęconych profesjonalizacji i instrumentalizacji mediów społecznościowych.

STEFAN CHWIN¹

Profesor zwyczajny, emerytowany pracownik Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Gdańskiego. Historyk literatury, badacz polskiej i europejskiej kultury XIX i XX wieku, powieściopisarz, eseista, krytyk literacki. W latach 80. XX wieku członek zespołu redakcyjnego serii „Transgresje”. Do jego najważniejszych publikacji krytycznych i literaturoznawczych należą: *Bez autorytetu* (wspólnie ze Stanisławem Rośkiem, 1981), *Romantyczna przestrzeń wyobraźni* (1988), *Literatura i zdrada* (1993), *Samobójstwo jako doświadczenie wyobraźni* (2010), *Samobójstwo i „grzech istnienia”* (2012), *Miłosz. Interpretacje i świadectwa* (2012), *Miłosz. Gdańsk i okolice. Relacje. Dokumenty. Głosy* (red.) (2013), *Oddać życie za Polskę. Samobójstwo altruistyczne w kulturze polskiej XIX wieku* (2021), *Wolność pisania po Jałcie* (2022). Wydał Konrada Wallenroda Adama Mickiewicza we własnym opracowaniu w Bibliotece Narodowej (1990). Napisał autobiograficzny esej *Krótką historią pewnego żartu* (1991), powieści: *Hanemann* (1995), *Esther* (1999) i *Złoty pelikan* (2003), zbiór „historii alternatywnych” *Wspólna*

¹ Wykorzystano biogram opublikowany w „Gazecie Uniwersyteckiej” – wydaniu specjalnym: „Świat Miłozsa” pod red. Katarzyny Wojan, przy współpracy Zbigniewa Kaźmierczyka, nr 6 (170) wrzesień 2021, s. 75–76.

kąpiel (wspólnie z Krystyną Lars, 2001), a także *Żona prezydenta* (2005), *Dolina Radości* (2006), *Panna Ferbelin* (2011), *Srebrzysko*. Opublikował prozę autobiograficzną *Kartki z dziennika* (2004) oraz *Dziennik dla dorosłych* (2008). Jest autorem powieści fantastycznych *Ludzie-skorpiony* (1984) oraz *Człowiek-Litera* (1989). W Niemczech wydał wykłady wygłoszone na Uniwersytecie Drezdeńskim *Statten des Erinnerns. Gedachtnisbilder aus Mitteleuropa. Dresdner Poetikvorlesungen* (2005) oraz *Ein Deutsches Tagebuch* – wybór tekstów z *Kartek z dziennika* i *Dziennika dla dorosłych* (książka znalazła się na liście dziesięciu najlepszych książek roku 2015 tygodnika „Die Zeit”). Przez kilka lat był członkiem jury Nagrody Nike. Książki, artykuły, opowiadania i eseje Stefana Chwina były publikowane w Niemczech, Austrii, Anglii, Francji, Rosji, Szwecji, Danii, Szwajcarii, Rumunii, Słowenii, Japonii, Izraelu, Włoszech, Hiszpanii, Meksyku, Ukrainie, Węgrzech, Litwie, w krajach Ameryki Środkowej i Południowej oraz w USA. Jest laureatem m.in. Nagrody Fundacji Kościelskich w Genewie, nagrody Paszport „Polityki”, Nagrody Fundacji Ericha Brosta, Nagrody Polskiego PEN Clubu, Nagrody Literackiej Gdyni, Nagrody Głównej im. Andreasa Gryphiusa, Nagrody Indywidualnej Ministra Edukacji za wybitne osiągnięcia naukowe, nagrody Splendor Gedanensis, Nagrody Marszałka Województwa Pomorskiego za całokształt twórczości, Nagrody Naukowej Miasta Gdańska im. Jana Heweliusza, Nagrody im. Samuela Bogumiła Lindego.

PIOTR CZERWIŃSKI

Profesor, doktor habilitowany; zatrudniony w Instytucie Językoznawstwa Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Zainteresowania naukowe obejmują: leksykologię, semazjologię, etymologię, słowotwórstwo, semantykę; mentalność i świadomość językową, kategorie semantyczne i pojęciowe, struktury i formy w ujęciu etnologicznym, lingwopsychologicznym, lingwokulturowym i porównawczym. Najważniejsze publikacje: *Семантический язык фольклорной традиции* (1989), *Фольклор и этимология. Лингвоконцептологические основы этносемантики* (2010), *Негативно оценочные лексемы языка советской действительности. Обозначение лиц* (2011), *Формы личных имен русского речевого употребления. Обиходно-нейтральные образования и некоторые их производные* (2012), *Язык советской действительности. Семантика позитива в обозначении лиц* (2012), *Патетизмы советского официоза в аспекте модулятивной семантики* (2014), *Формы и виды бега русской ментальной действительности* (2014), *Русский речевой уzus* (2018), *Семантика многолюдства русского языкового сознания* (2019), *Знак и значение. Семантика предсказаний в знаменях, повериях и приметах* (2020), *Зазеркалье. Предметный мир примет и поверий. (Свадебный цикл)* (2020).

MAGDALENA DĄBROWSKA

Rusycystka i komparatystka, doktor habilitowany nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa. Lektor języka polskiego jako obcego. Długoletnia dyrektor Instytutu Rusycystyki i kierownik Zakładu Historii Literatury Rosyjskiej Uniwersytetu Warszawskiego; w latach 2018–2021 kierownik Katedry Rusycystyki Uniwersytetu Warszawskiego. Historyk literatury rosyjskiej, badacz Oświecenia i Romantyzmu,

rosyjsko-zachodnioeuropejskich (w szczególności rosyjsko-polskich) związków literackich, kulturalnych i naukowych oraz dziejów czasopiśmiennictwa literackiego XVIII–XIX wieku. Badacz spuścizny literackiej i historiograficznej Nikołaja Karamzina. Autorka monografii na temat sentymentalizmu rosyjskiego oraz redaktor i współredaktor licznych monografii wieloautorskich, m.in. *Mikołaj Karamzin i jego czasy* (współred. P. Głuszkowski, 2017), *Adam Mickiewicz i Rosjanie* (współred. P. Głuszkowski, Z. Kaźmierczyk, 2020). Autorka ponad stu siedemdziesięciu publikacji naukowych w języku polskim, rosyjskim i angielskim, poświęconych w większości zapomnianym i słabo rozpoznanym zjawiskom, wydarzeniom, twórcom oraz dziełom. W latach 2016–2020 członek Rady Bibliotecznej Uniwersytetu Warszawskiego. Od 2021 roku członek Zespołu Rektorskiego ds. ekologii i kryzysu klimatycznego na Uniwersytecie Warszawskim.

BARTOSZ DĄBROWSKI

Doktor, adiunkt w Zakładzie Historii Literatury Polskiej Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Gdańskiego. Zajmuje się zagadnieniami postpamięci i międzypokoleniowego dziedziczenia traumy w polskiej prozie najnowszej. Od wielu lat interesuje się relacjami twórczości Czesława Miłosza i Emanuela Swedenborga. Przygotowuje do druku monografię *Widma postpamięci. Polska proza postmemorialna*. Jest autorem książek: *Mit dionizyjski Karola Szymanowskiego* (2001), *Szymanowski. Muzyka jako autobiografia* (2010) i współredaktorem *Obecność Conrada: artykuły z konferencji Joseph Conrad. Konteksty, spotkania i nawiązania międzykulturowe, 23–24 października 2017 r. Gdańsk* (2020). Jest członkiem redakcji „Jednak Książki”, współpracuje z czasopismem „Narracje o Zagładzie”. Laureat Nagrody im. Jana Józefa Lipskiego (2000) oraz Nagrody Prezesa Rady Ministrów (2006), stypendysta Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej (2006–2007).

VOLODYMYR DUBICHYNSKYI

Doktor habilitowany nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa, absolwent Charkowskiego Uniwersytetu Państwowego (Ukraina). Zatrudniony w Katedrze Rusycystyki Uniwersytetu Warszawskiego, kieruje Pracownią Badań Leksykograficznych. Autor, współautor i redaktor ponad dwustu publikacji, w tym monografii naukowych, słowników języka ukraińskiego (deskrypcyjnego i ortograficznego), terminografii języka rosyjskiego, podręczników z zakresu leksykologii, leksykografii, terminologii rosyjskiej i ukraińskiej, a także prac na temat kulturologii, przekładu, komunikacji międzyjęzykowej, socjolingwistyki, dydaktyki nauczania języków obcych (w tym rosyjskiego jako obcego) i in. Miał liczne wystąpienia naukowe na uniwersytetach w Austrii, Finlandii, Hiszpanii, Niemczech, Słowacji, Rosji i Białorusi. Był organizatorem kilkunastu międzynarodowych konferencji naukowych nt. współczesnych problemów leksykografii. Przewodniczący Charkowskiego Towarzystwa Leksykograficznego (od 1992); członek Komisji z Leksykologii i Leksykografii oraz Komisji Terminologicznej przy Międzynarodowym Komitecie Słowistów. Członek kolegów redakcyjnych i rad naukowych czasopism: “International Scientific Journal LANGUAGE: Codification

Competence Communication” (Ukraina), „Studia Rossica Gedanensia”, „Przegląd Wschodnioeuropejski”.

PIOTR GŁUSZKOWSKI

Doktor nauk humanistycznych, historyk i historyk literatury. Od 2014 roku pracuje na rusycystyce na Uniwersytecie Warszawskim, wcześniej w Centrum Polsko-Rosyjskiego Dialogu i Porozumienia (2012–2015) i Stacji Naukowej PAN przy RAN w Moskwie (2008–2012). Główne zainteresowania badawcze skupiają się na polsko-rosyjskich stosunkach ze szczególnym naciskiem na wkład Polaków w rozwój Syberii i biografistykę (Tadeusz Bułharyn, Maksym Gorki, Maksymilian Marks, Adam Mickiewicz, Aleksander Sołżenicyn). Autor przeszło stu prac dotyczących historii i literatury rosyjskiej XIX i XX wieku, w tym nagradzanej monografii *Barwy polskości, czyli życie burzliwe Tadeusza Bułharyna* (2018). Redaktor dwóch tomów pracy: *Dokumenty do historii stosunków polsko-sowieckich 1926–1932*, t. I–II (2022). Od 2016 roku kierownik Pracowni Mediów w Dawnej i Współczesnej Rosji UW.

ZBIGNIEW KAŻMIERCZYK

Doktor habilitowany nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, profesor uczelni, zatrudniony w Zakładzie Historii Literatury w Instytucie Filologii Polskiej Uniwersytetu Gdańskiego. Autor około ponad stu osiemdziesięciu publikacji, w tym monografii: *Dzieło demiurga. Zapis gnostyckiego doświadczenia egzystencji we wczesnej poezji Czesława Miłosza* (2011), *Słowiańska psychomachia Mickiewicza* (2012), redaktor i współredaktor tomów zbiorowych: *Religijność Czesława Miłosza* (2020) oraz *Adam Mickiewicz i Rosjanie* (2020), współredaktor numeru tematycznego półrocznika „Karto-Teka Gdańska” pt. *Rosyjski renesans religijny: źródła – polemiki – konteksty* (1/2020). Autor licznych artykułów publikowanych w Polsce i za granicą (m. in. w przekładzie angielskim, litewskim, rosyjskim i ukraińskim). Założyciel i kierownik naukowo-badawczej Pracowni Literatury Etnogenetycznej. Ukazał gnostycko-maniachejski wymiar egzystencji w twórczości Miłosza. Wypracowany do tego wymiaru język dostępu stosuje do ujęcia słowiańskiej specyfiki literatury polskiej. W języku tym tworzy kanon dzieł etnogenetycznej historii literatury od Mickiewicza do Miłosza i Tokarczuk. Prezes Oddziału Gdańskiego Towarzystwa Literackiego im. Adama Mickiewicza (od 2016) oraz członek Zarządu Głównego TLiAM (od 2016), b. wiceprezes Pomorskiego Towarzystwa Filozoficzno-Teologicznego (2014–2021). Członek kolegiów redakcyjnych zagranicznych czasopism i serii wydawniczych, m.in. “Київські полоністичні студії / Polish Studies of Kyiv” (Kijów, Ukraina), “Обрії друкарства / Printing Horizon” (Kijów, Ukraina), rady naukowej “Revista Amazonia Investiga” (Florenca, Kolumbia). Zastępca redaktora naczelnego rocznika „Studia Rossica Gedanensia”.

EWA KONEFAŁ

Doktor nauk humanistycznych, adiunkt w Instytucie Rusycystyki i Studiów Wschodnich Uniwersytetu Gdańskiego (Zakład Języka Rosyjskiego i Przekładoznawstwa). Specjalizuje się w dziedzinie przekładoznawstwa oraz językoznawstwa rusy-

cystycznego. Jej zainteresowania badawcze koncentrują się wokół historii rosyjskiej myśli przekładoznawczej, bibliografistyki, polsko-rosyjskich / rosyjsko-polskich relacji przekładowych. W obszarze prowadzonych przez nią badań znajdują się również językoznawstwo korpusowe oraz semantyka leksykalna i gramatyczna. Autorka serii monograficznej: *Przekładoznawstwo rosyjskie. Tom 1. Autoreferaty dysertacji (1937–2015)* (2016), *Przekładoznawstwo rosyjskie. Tom 2. Wydania naukowe, popularnonaukowe i informacyjne 1837–2020* (2021), *Przekładoznawstwo rosyjskie. Tom 3. Literatura dydaktyczna 1817–2020* (2021), *Przekładoznawstwo rosyjskie. Addenda 1813–2020* (2022). Członek Polskiego Towarzystwa Językoznawczego (od 2012) oraz Krakowskiego Towarzystwa Popularyzowania Wiedzy o Komunikacji Językowej „Tertium” (od 2010; członek Zarządu w kadencji 2020–2024), sekretarz czasopisma „Studia Rossica Gedanensia” (od 2014).

OLGA MAKAROWSKA

Doktor nauk humanistycznych, adiunkt w Zakładzie Komparatystyki Literacko-Kulturowej w Instytucie Filologii Wschodniosłowiańskich Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Zainteresowania naukowe: komunikacja językowa w Internecie, genologia internetowa, komunikacja międzykulturowa, lingwistyka tekstu, lingwokulturologia, glottodydaktyka oraz metodyka nauczania języka rosyjskiego. Autorka książek: *Концепты русской народной и национальной песни* (2004), *Культурные, культурно-личностные и коммуникативно-стилевые детерминанты интерперсональной коммуникации между польской и русской молодежью* (2014), współautorka publikacji *Mozaika Glottodydaktyczna. Edukatorium w kształtowaniu kreatywności zawodowej glottodydaktyków* (2021) oraz trzech skryptów do nauki języka rosyjskiego jako obcego wydanych za granicą (*Креативное письмо. Часть 1. Только начинаем* (2020), *Введение в деловое общение. Пособие по русскому языку как иностранному* (2020), *Основы речевого этикета и межкультурной коммуникации* (2021)). Założycielka i koordynatorka merytoryczna Wydziałowych Kolokwium Badawczo-Dydaktycznych, kierownik projektu „Fundamenty nauczania” realizowanego na Wydziale Neofilologii UAM w Poznaniu.

DOMINIKA AGATA MYŚLAK

Doktor nauk o komunikacji społecznej i mediach, adiunkt Instytutu Dziennikarstwa i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Dziennikarka „Gazety Wyborczej” w Olsztynie. Zainteresowania naukowe oscylują wokół nauki o mediach, w tym zagadnień związanych z serialem i reklamą oraz społecznych aspektów przeobrażeń starych mediów we współczesnym świecie. Autorka m.in. monografii *Od serialu telewizyjnego do odserialowych formatów internetowych* (2021), *Product placement jako nowoczesna forma reklamy w serialu telewizyjnym „Przyjaciółki”* (2016), współautorka monografii *Stara Dusza. Fenomen Matki Marii (Skobcowej). Badania i materiały* (2016), współredaktorka i współautorka książki *Sieć: komunikacja, obecność, konsumpcja. Od teorii do pragmatyki użytkowania* (2016), współautorka monografii *Media – dziennikarze – odbiorcy. Wybrane zagadnienia z problematyki mediów społecznościowych* (2017).

MARTA NOIŃSKA

Doktor nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa, adiunkt badawczo-dydaktyczny w Zakładzie Pragmatyki Komunikacji i Dydaktyki Języka Rosyjskiego w Instytucie Rusycystyki i Studiów Wschodnich na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego. Jej zainteresowania badawcze obejmują analizę dyskursu medialnego i politycznego w aspekcie porównawczym. Autorka monografii w języku rosyjskim *Orędzie noworoczne przywódcy państwa jako rytualny gatunek dyskursu medialnego na materiale rosyjskich, niemieckich i polskich przemówień. Analiza mediolingwistyczna* (2020) oraz ponad dwudziestu artykułów naukowych, m.in. *Oficjalna strona internetowa jako narzędzie kreowania wizerunku głowy państwa w Polsce, Rosji i Wielkiej Brytanii* („Przegląd Wschodnioeuropejski” nr 2/2020) i *Zmiany w dyskursie prezydenckim w świetle estetyki mediów (ostatnie orędzie noworoczne rosyjskiego przywódcy* („Przegląd Rusycystyczny” nr 3/2023). Członek Polskiego Towarzystwa Językoznawczego.

GRZEGORZ OJCEWICZ

Doktor habilitowany nauk humanistycznych, b. profesor uczelniany Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie i Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie. Filolog śledczy, znawca życia i twórczości Iwana Bunina, Sergiusza Jesienina, św. Matki Marii z Paryża (Skobcowej), Gieorgija Efrona, Tatiany Goriczewej. Literaturoznawca, badacz XX-wiecznej emigracji rosyjskiej. Przekładoznawca i tłumacz. Autor ponad pięćset publikacji. Pomysłodawca i współautor nowatorskich opracowań m.in.: *Zabójstwo Sergiusza Jesienina* (2009), *Zabójstwo wielkiego mistrza Wernera von Orseln* (2015), *Nie tylko brodnickie tajemnice Anny Wazówny* (2018). W latach 2019–2021 opublikował we własnym tłumaczeniu trzy tomy *Dzienników* Gieorgija Efrona, syna wielkiej poetki rosyjskiej Mariny Cwietajewej, a wiosną 2022 – tegoż *68 listów z piekła sowieckiego rajy*. Jesienią 2021 roku ukazał się autorski tom *Wstęp do filologii śledczej. Wybór tekstów z lat 2008–2020*, a pod koniec 2022 – autoryzowany przekład *Świętych zwierząt* rosyjskiej ekoteolożki i ekofilozofki Tatiany Goriczewej. Na początku 2023 roku na rynku wydawniczym pojawiły się dwie kolejne autoryzowane tłumaczenia jej książek: *Córki Hioba. Chrześcijaństwo a feminizm* i *Prawosławie a postmodernizm*, a wiosną 2023 – po raz pierwszy w Polsce – *Pośmiertne pouczenia i proroctwa św. Nila z Athos po polsku*.

SIARHEI PADSASONNY

Doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa; adiunkt w Zakładzie Badań nad Komunikacją Literacką Instytutu Lingwistyki Stosowanej w Uniwersytecie Warszawskim. Filolog, historyk literatury rosyjskiej, kontekstów kulturowych literatury rosyjskiej, zagadnień mentalności rosyjskiej, rosyjskiej myśli filozoficzno-religijnej, przekładu literackiego. Znanca twórczości Fiodora Dostojewskiego. Autor ponad czterdziestu publikacji naukowych w Polsce, Rosji, Bułgarii, na Białorusi. W dorobku naukowym znajduje się monografia *Грех по Достоевскому* (2007). Przygotował do druku obszerną monografię habilitacyjną *Współczesny polski Dostojewski: recepcja pisarza w „Gazecie Wyborczej” (1989–2019)*, która ukaże się w 2024 roku nakładem Wydawnictwa Uniwersytetu Warszawskiego. Redaktor naczelny Działu In-

formacji Telewizji Bielsat (TVP S.A.). Dziennikarz, twórca ponad tysiąca reportaży o tematyce politycznej, społecznej, kulturowej. Prezenter programów informacyjnych. Przeprowadził setki wywiadów ze znanymi politykami, naukowcami, ekspertami. Pracował jako reporter na Białorusi, w Niemczech, Polsce, Rosji, Ukrainie, Szwecji, Belgii, Grecji, Watykanie, USA, Kanadzie, Izraelu, Iraku.

MARCIN SKŁADANOWSKI

Profesor doktor habilitowany nauk teologicznych w zakresie teologii ekumenicznej; doktor nauk społecznych w dyscyplinie nauki o bezpieczeństwie; prodziekan Wydziału Teologii Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II, kierownik Działu ds. Strategii i Rozwoju Uniwersytetu, prowadzi badania w Ośrodku Badań Wschodnioeuropejskich „Centrum Ucrainicum” KUL. Główne obszary badań: 1) rosyjska ideologia, aksjologia i polityka bezpieczeństwa; 2) neokonserwatyzm i neoimperializm rosyjski; 3) kulturowe, społeczne i ideologiczne aspekty bezpieczeństwa międzynarodowego; 4) relacje rosyjsko-chińskie w aspekcie ideologicznym i w perspektywie bezpieczeństwa międzynarodowego; 5) relacje państwo-Kościół w dziejach Rusi i Rosji. Autor i współautor stu pięćdziesięciu publikacji, w tym trzynastu monografii, m.in. *Bezpieczeństwo narodowe Rosji w neoeurazjatyzmie Aleksandra Dugina na tle współczesnej rosyjskiej debaty politycznej i akademickiej* (2022), *Cywilizacja rosyjska według Aleksandra Dugina. Studia historiozoficzno-antropologiczne* (2019), „*Aby świat uwierzył*”. *Wybrane aspekty ekumenicznej teologii politycznej* (seria Ekumeniczna Myśl Społeczna, t. 3; Lublin 2019), współautor/redaktor dziesięciu książek, przekładów naukowych z zakresu teologii, licznych artykułów i recenzji. Kierownik projektów badawczych, m.in. „Recepcja i transformacja antropologii chrześcijańskiej w myśli Aleksandra G. Dugina” (grant nr 2016/21/B/HS1/00815, konkurs NCN OPUS 11; realizacja w l. 2017–2019), „Aksjologia bezpieczeństwa narodowego Rosji (2000–2021)” (grant nr 2021/43/B/HS1/00254, konkurs NCN OPUS 22; obecnie realizowany (2022–2025)). Członek stowarzyszeń naukowych: Association for the Study of Nationalities oraz BASEES – British Association for Slavonic and East European Studies. Członek międzynarodowej rady naukowej czasopism: „Religious Dialogue and Cooperation” (Skopje, Macedonia Północna) i „Przegląd Nauk o Obronności”.

ŻANNA SŁADKIEWICZ

Doktor habilitowany nauk humanistycznych, profesor uczelni; dyrektor Instytutu Rusycystyki i Studiów Wschodnich Uniwersytetu Gdańskiego, pracownik Zakładu Pragmatyki Komunikacji i Dydaktyki Języka Rosyjskiego. Założycielka i kierownik Pracowni Badań Nad Perswazją Językową (od 2016), członek Pracowni Badań Nad Socjolingwistycznymi Aspektami Języka (od 2013). Autorka i współredaktorka ponad stu trzydziestu prac z zakresu komunikologii, dyskursologii, mediolingwistyki, pragmatolingwistyki, socjolingwistyki, frazeologii i glottodydaktyki, m.in. monografii: *Политический фельетон в свете теории речевого воздействия* (2013), *Здоровье превыше всего. Коммуникативная ситуация оправдания в дидактическом дискурсе: прагматический и межкультурный аспект* (2019, we wsp.), *Фейки: коммуникация, смыслы, ответственность* (2021), *Perswazja językowa w różnych dys-*

kursach (2017–2021, we wsp.), *Speech Etiquette in Slavic Online Communities* (2021, we współaut.), *Język, polityka, ideologia* (2023, we wsp.), podręcznika *Ćwiczenia z fonetyki języka rosyjskiego dla początkujących* (2014, we współaut.). Członek Mediolingwistycznej Komisji Międzynarodowego Komitetu Słowistów (UNESCO), Polskiego Towarzystwa Językoznawczego, Polskiego Towarzystwa Rusycystycznego, międzynarodowy ekspert w QS Intelligence Unit (QSIU); b. zastępca redaktora naczelnego „*Studia Rossica Gedanensia*” (2014–2021), członek rady naukowej czasopisma „*Urbis et Orbis*” (Armenia).

ANNA SZCZĘŚNY

Doktor nauk humanistycznych, adiunkt dydaktyczny Instytutu Lingwistyki Stosowanej Uniwersytetu Warszawskiego. Od wielu lat prowadzi zajęcia z tłumaczeń pisemnych i ustnych. W kręgu jej zainteresowań szczególne miejsce zajmuje onomastyka translatoryczna. Specjalizuje się w przekładzie tekstów z dziedziny kultury, historii i szeroko rozumianej humanistyki. Od roku 2012 pełni funkcję zastępcy redaktora naczelnego czasopisma „*Między Oryginałem a Przekładem*”. Wspólnie z doktor Zofią Kozłowską opracowała podręcznik *Tłumaczenie pisemne na język polski. Kompendium* (2018/2020). Ostatnie jej publikacje koncentrują się na zagadnieniach onomastyki przekładowej (*Między Wschodem a Zachodem. Eklezjonimy prawosławne w języku polskim – studium przypadku* („*Roczniki Humanistyczne*” 2022); *Nazwy kościołów jako problem w tłumaczeniu z języka polskiego na rosyjski* („*Acta Neophilologica*” 2022); *Nazwy własne w przestrzeni miejskiej jako problem przekładowy. Spojrzenie tłumacza praktyka i dydaktyka tłumaczenia* („*Rocznik Przekładoznawczy*” 2021); *Eklezjonimy jako problem przekładowy (na materiale języka rosyjskiego i polskiego)* („*Studia Rossica Gedanensia*” 2021); *O problemie zapisu nazw osobowych w tłumaczeniach na język polski tekstów historycznych i źródeł w języku rosyjskim w: Źródła z Królestwa Polskiego, Litwy i Rusi. Warsztat edytora* (w: *Źródła z Królestwa Polskiego, Litwy i Rusi*, 2021). Jest tłumaczką tekstów pisemnych i ustnych w zakresie języka rosyjskiego.

KATARZYNA WOJAN

Doktor habilitowany nauk humanistycznych w zakresie językoznawstwa, profesor uczelni; pracuje w Instytucie Skandynawistyki i Fennistyki na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego; założycielka i kierownik badawczej Pracowni Leksykograficzno-Bibliograficznej oraz Pracowni Języka Fińskiego na Wydziale Filologicznym UG. Autorka i współautorka ponad dwustu siedemdziesięciu prac z zakresu językoznawstwa słowiańskiego, ugrofińskiego, komparatystryki lingwistycznej, historii leksykografii, biobibliografistyki i bibliografistyki, przekładoznawstwa, a także recepcji twórczości polskich pisarzy za granicą. Autorka wielu monografii, m.in. *Wstęp do badań wieloznaczności leksemów w ujęciu kontrastywnym* (2010), *Przypadkowe i nieprzypadkowe wędrówki leksemów* (2010), *Rosyjskie leksemy homonimiczne w teorii językoznawczej i praktyce leksykograficznej* (2011), *Język fiński w teorii i praktyce* (2016), *Z dziejów leksykografii polsko-rosyjskiej. Tom 1: Słowniki lingwistyczne (bibliografia za lata 1700–2015)* (2016), *Tom 2: Słowniki terminologiczne (bibliografia za lata 1803–2017)* (2020); *Polska fennistyka. Bibliografia dorobku. Wybór z lat 1824–2021* (2021).

Opracowała edycję tekstów źródłowych Zbigniewa Żakiewicza *W czasie zatrzymane. T. 1: Wybór szkiców literackich z lat 1977–2008* (2017); współredagowała monografię *Religijność Czesława Miłosza* (red. nauk. Z. Kaźmierczyk, 2020). Przygotowała do druku książkę *Leksykografia autorska (materiały do bibliografii dorobku narodowego)*. Członek Polskiego Towarzystwa Językoznawczego, Towarzystwa Literackiego imienia Adama Mickiewicza – Oddziału Gdańskiego (skarbnik), Krakowskiego Towarzystwa Popularyzowania Wiedzy o Komunikacji Językowej „Tertium”. Członek kolegiów redakcyjnych czasopism, m.in. „Българска русистика (Bułgaria)”, „Studia Scandinavica”, „Вестник Воронежского государственного университета. Серия: Лингвистика межкультурная коммуникация” (Rosja) oraz rad naukowych, m.in. „Progress: Journal of Young Researchers”, „Acta-Polono Ruthenica”.

PRZEMYSŁAW WYWIAŁ

Doktor habilitowany nauk społecznych, profesor uczelni; wykładowca w Instytucie Bezpieczeństwa i Informatyki Uniwersytetu Komisji Edukacji Narodowej w Krakowie, Kierownik Katedry Bezpieczeństwa Narodowego. Oficer rezerwy Wojska Polskiego. Jego zainteresowania badawcze obejmują problematykę bezpieczeństwa narodowego, przede wszystkim strategii, obrony powszechnej, bezpieczeństwa militarnego, funkcjonowania organizacji proobronnych. Autor i współautor kilkudziesięciu publikacji naukowych i popularnonaukowych, m.in. monografii: *Organizacje proobronne w systemie bezpieczeństwa narodowego Polski* (2016), *Wykorzystanie doświadczeń Armii Krajowej w budowie nowoczesnej Obrony Terytorialnej Polski* (2019) oraz *Garnizon Wojska Polskiego w Krakowie w latach 1918–1939* (2019). Zastępca dyrektora Centrum Symulacji i Doskonalenia Zarządzania Bezpieczeństwem PRO PATRIA, PRO CIVIUM.

DOROTA ŻYŁKO

Doktor nauk humanistycznych; slawistka i rusycystka; b. starszy wykładowca w Katedrze Sławistyki na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Gdańskiego. Autorka i współautorka ponad trzydziestu publikacji naukowych z zakresu paleografii cerkiewnosłowiańskiej, pragmatyki przekładu, cyrylometodianistyki (fonetyka, semantyka redakcji języka staro-cerkiewno-słowiańskiego), słowiańskiego językoznawstwa historyczno-porównawczego. Współredagowała monografię *Języki i kultura Słowian. Pamięci profesora Leszka Moszyńskiego* (wspólnie z A. Gostomską, 2018). Dokonała przekładów naukowych (współ z Bogusławem Żyłką) z języka rosyjskiego książki *Oblicza Rosji. Szkice z historii kultury rosyjskiej XIX wieku* Borysa Jegorowa (2002) oraz tekstów z języka cerkiewnosłowiańskiego w pracy *Krzyż i koło. Z historii symboliki chrześcijańskiej* Borysa Uspienskiego (2010). Członek Oddziału Towarzystwa Miłośników Języka Polskiego w Gdańsku.

Opracowanie i redakcja
Katarzyna Wojan